

V poslední době jste je měli možnost slyšet v televizi, na různých rozhlasových stanicích i na většině z těch zajímavějších festivalů folk a country muziky, jejich debutové CD Tanec duchů je na světě sotva pár měsíců. Řeč je o kapele Wild West, v tuto chvíli dobře rozjeté lokomotivě ve stylu moderní country. Wild West je doma v Hradci Králové, ale já jsem využil příležitosti, když se hned dva její členové - bubeník Daneš Marinica a klávesačka Petra Kvasničková - na chvíli ukázali v Praze, a zasedli jsme do příjemné vinárny poblíž pražského Country radia, abychom na chvíli zapředli hovor.

Petro, pověz mi něco v krátkosti o vzniku Wild Westu?

Petra: Wild West byl původně projekt Rosti Coufala, ten k sobě povolal všechny ostatní muzikanty, což byla více méně už tahle současná sestava. To znamená Petr Havrda na kytaru, Zdeněk Hladík na baskytaru, já na klávesy a Miloš Dvořáček na bicí. Vlastně jediná personální změna byla u posledně jmenovaného. Asi půl roku od vzniku kapely Miloš odešel a nastoupil do kapely Daneš.

Takže styl, který hrajete, byl asi daný už od začátku?

Petra: Jo jo, country rock, akorát je zvláštní, že do té doby takovou muziku nikdo z nás nehrál. Daneš: Nějaký podobný aktivitu u některých z nás byly ve folku a folkrocku, já jsem hrál s Petrem Havrdou v seskupení Urban Club, to se dřív jmenovalo Bonobo. On pak začal hrát s Rostou v kapele P.H.C., která hrála takovej jižanský rock a já jsem zase v té době hrál takový progresivní bigbít s letohradskou kapelou Sebastian. A Zdeněk Hladík, ten před tím taky fušoval do folku?

Petra: Já jsem se dostala do kapely přes bráchu Rosti, který mě potkal v Poslední šanci. Odtamtud mě vlastně vytáhnul.

A co to vlastně oficiálně hrajete za styl? Opravdu country rock?

Daneš: Ono to vlastně od začátku bylo takový echt country, ten Wild West, autorská tvorba přišla až po roce a půl. Ta prvotní myšlenka byla přivést sem do Čech tu úplně moderní americkou country, takovou tu rokovější.

Petra: Vlastně první naše písničky byly od Rickyho Scagse?

Daneš: Do toho samozřejmě přibyly takový pecičky jako Dire Straits, Beatles, ale i česká scéna, počínaje Michalem Tučným, přes Greenhorny, prostě to, co se hrálo na takových těch countrybálech, kde je potřeba širokej záběr. Takový věci hrajeme dodneška. Jinak Slávek Janov v Country Worldu v recenzi u naší desky uvedl ten náš styl jako rockgrass. Ono se to sice asi týkalo jen jedny písničky, ale proč nebýt pionýry v této uličce?

Ta písnička je na té desce někde ze začátku, že jo?

Petra: Jo jo, Drápy, začíná to takovým rychlým sólem na kytaru a pak je to dohrávaný takovým peklem?

Tak tu, mám pocit, že jsem slyšel někde v rádiu. Jaký je na ní ohlas? Jak je to vůbec těžký v tuhle chvíli, dostat nějaký song do rádia?

Petra: Tak je to pořád boj, ale myslím si, že ohlas je slušnej?

Daneš: Co se týče profilových rádií, který jsou zaměřený na country muziku, tak kromě pár výjimek, kde skutečně hrají jenom celebrity, se dá říct, že se setkáváme spíš s tím vstřícným postojem. Deska se líbí, když se díváme do recenzí, tak jsou k nám celkem přívětivý. Dokonce i v Big Bengu, to je rockový časopis, vyšla ta recenze poměrně dobře. Rádía nás jinak zařazují jak do běžné produkce, tak do hitparád.

Jak jste spokojeni s tou deskou s postupem doby?

Petra: Já myslím, že spokojeni?

Daneš: My jsme se zaměřovali pokud možno na to, aby ta kapela při poslechu byla identifikovatelná podle zvuku. To znamená, aby ta deska byla zvukově zvládnutá tak, jako že tohle je Wild West a takhle hrajou oni.

Petra: Taky je tam bohužel o písničku mň?

Daneš: ?měla tam být ještě Take It Easy, ale na ten český text jsme nedostali souhlas, to nás dost mrzelo.

Kdo je taková ta vůdčí osobnost ve Wild Westu?

Daneš: Možná Rošťa, ale není dominantní, každý tam máme nějaký určitý úkol. Co se týče tvůrčích záležitostí, tak je to určitě Petr Havrda. Když se podíváš na booklet desky, tak vidíš, že to je převážně záležitost právě Petra a Rosti.

Jak jsem si tak všimnul, vy budete kapela poměrně dobře hudebně vzdělaná?

Petra: Petr má brněnskou konzervatoř, Rošťa pardubickou?

Daneš: ?a Petra taky studuje, takže tři konzervatoristi a tři normální muzikanti, jak říká Radek Havel z Nadorazu (smích).

Vy jste jedna z mála amatérských kapel v našem žánru, která je zastupovaná profesionální agenturou. Mohli byste ostatním, kteří to dělají amatérsky, bez agentury, sdělit, jaký to má výhody?

Petra: Myslím, že po tý organizační stránce to byl velkej pokrok.

Daneš: Když kapela nemá za sebou nějakýho člověka nebo agenturu, tak udělá spoustu zbytečnejch věcí. A nebo to trvá hrozně dlouho, než se jí podaří docílit nějakého cíle, byť se jen ukázat na nějakém festivalu. Protože konkurence je přeci jen dost velká. Tady v tom nám to pomáhá hodně, je to postavený vlastně na zkušenostech těch lidí z agentury. A především na kontaktech.

Petra: Hlavně v těch médiích. Rozhlas ani tak ne, tam to chodí po svých cestách, ale v televizi jo.

Daneš: O tu kapelu se vlastně starají dneska agentury dvě, ať ta pražská agentura Cherry, tak i vydavatelská agentura Adda, což je vydavatelství, který má moje manželka a jedna její společnice. Takže desku jsme si v podstatě vydávali sami, a tím pádem máme i snahu, aby ta kapela hrála a byla vidět.

A tyhle dvě agentury se dělí i o to shánění příležitostí ke hraní?

Daneš: Hraní spíš zatím sháníme sami?

Wild West - Takhle hrajou oni!

Napsal uživatel Vladimír Šaolín Konopas
Pondělí, 08 Duben 2002 01:00

Petra: ?třeba agentuře se podařily ty televize, hraní v zahraničí, ty větší věci?

Daneš: ?na který nemáme jinak šanci dosáhnout. Tam to jde přes Cherry, a ty běžné věci, jako hraní, rádia a ta běžná produkce, to jde přes nás.

A jsou nějaké nevýhody soužití s agenturou?

Petra: No všechno se musí zaplatit.

Daneš: Dneska je to všechno spojený s financema, všechno stojí peníze, byť je to třeba jen výroba plakátů. Čili na všechno je potřeba si vydělat nebo sehnat sponzory. V tom ale spatřuju zase právě výhodu té agentury Adda, že byla schopná sehnat zajímavé sponzory a díky tomu se podařilo vydat tu desku v dostatečně velkém nákladu. Taky se podařil zajímavý křest, a tak dále.

Mám tady jednu klasickou otázku: Petro, jak se ti hraje v ryze chlapský kapele s ryze chlapským repertoárem?

Petra: Celkem dobře. Já jsem se už aklimatizovala. Fakt je ale, že je nutný si vyposlechnout spoustu věcí, nějaký ty téze o ženském myšlení, občas si už nepřipadám jako ženská?

Daneš: Petra se každopádně za tu dobu, co jsme spolu, posunula hodně někam jinam. Je fakt, že já jsem hrál v několika kapelách, kde byla vždycky nějaká ženská, většinou jako zpěvačka, a málo kdy to dělalo dobrotu. Ted' myslím ryze muzikantsky. Ale myslím, že Petra je světlá výjimka.

Petra: Rozhodně je v tý kapele legrace a toho si strašně vážím.

Daneš: Víš sám, že muzikanti spolu nejvíc času stráví v autě, takže se tak sedí a spousta věcí se tam probere, i z toho soukromýho života. Prostě všechno kolem od á do zet, takže Petra si tam toho hodně vyposlechne (smích), ale musím říct, že taky občas přispěje svojí troškou do mlýna.

Petra: No právě, to je ono. My jsme třeba přes prázdniny měli opravdu hodně hraní, ted' ještě zkoušky a k tomu ty osmihodinový cesty autem, čas strávený doma nic moc, takže jsem si občas říkala: s kým já to vlastně žiju?

A vídáte se nějak i mimo hraní?

Petra: Celkem jó, ačkoliv není to moc častý.

Daneš: Takovou tradici, kterou dodržuju, tak jsou takový ty oslavy narozenin, kdy se dáme dohromady někde na chalupě a nebo u Petra Havrdy. On má velkou zahradu v Hradci, takže tam se pak něco opéká na ohni?

Petra: A Silvestry?

Daneš: ?takže se dá říct, že kapela spolu žije i mimo ten muzikantskej život.

A jak teď koncertujete často?

Daneš: Ten poslední půlrok byl hodně hektickej, protože všichni máme nějakou práci, k tomu jsme hráli šest až osm koncertů do měsíce, do toho nějaký natáčení, rozhovory, křty a tak. Pak už přišel listopad a prosinec a my jsme toho měli až po krk. Tak jsme si řekli, že leden únor si dáme úplnej voraz, ani jsme nezkoušeli.

Petra: Prostě hygienická přestávka.

A teď už zas hrajete?

Daneš: Jo jo, dokonce máme teď čerstvou historku ze soboty, kdy jsme zaskakovali v Českém Krumlově za Nadoraz na nějaký akci. Přijeli jsme tam, odehráli, ještě jsme tam poseděli se známýma, no a když jsme odcházeli, tak jsme začali zadním vchodem vynášet nástroje do auta. V tu samou dobu tam přijeli bratři Tesaříci a s nima přijel taky Jindra Malík. Ten si přinesl ve futrálu svojí skvostnou kytaru a nechal jí postavenou na jevišti. Mezitím se Petra někde zapovídala, jak je jejím zvykem, a když už jsme měli všechny nástroje prakticky sbalený, tak přišla rázným krokem na to pódium, tam uviděla futrál s kytarou, popadla ho a vyrazila rychle pryč?

Petra: ?on vypadal úplně stejně jako ten Rostův. Tak jsem si říkala: no já jsem se s tím balením asi zdržela, udělám dobrou věc a odnesu do auta aspoň tu kytaru, oni jí tu asi zapomněli?

Daneš: ? a já to zrovna sledoval. Koukal jsem, jak ten Malík tam jí nějakou salát, teď jí zmerčil, chvíli na ní koukal, pak se zvednul, kráčel za ní k tomu autu a potom tak nesměle povídá: "Víš já tu kytaru asi budu dneska ještě potřebovat?"

Petra: Daneš mě samozřejmě ještě podtrh, jak je u nás v kapele zvykem. Přišel za tím Malíkem a říkal mu, že jsem stará kleptomanka a že na to mám papír (smích). Jenže já tu Rostovu kytaru fakt uviděla až v momentě, kdy na mě ten Malík promluvil?

No vidím, že máte docela veselej život. Kde se dozvíme termíny vašich nejbližších koncertů?

Wild West - Takhle hrajou oni!

Napsal uživatel Vladimír Šaolín Konopas
Pondělí, 08 Duben 2002 01:00

Daneš: Ty i čtenáři si můžete nalistovat naše internetové stránky www.wildwestmusic.cz, tam se dá všechno najít.

Tak díky za rozhovor.